

Ügyiratszám: MC/68527-10/2013.

Tárgy: a Magyar RTL Televízió Zrt.
fellebbezésének elbírálása

**A NEMZETI MÉDIA- ÉS HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG
MÉDIATANÁCSÁNAK**

300/2014. (IV.1.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) a Magyar RTL Televízió Zrt. (1222 Budapest, Nagytétényi út 29., a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) által a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2014. február 3-án kelt, MN/68527-4/2013. számú határozata (a továbbiakban **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezését **elutasítja**,

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

E másodfokú határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, a közléssel jogerőssé válik.

Jelen határozat bírósági felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított harminc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címzett, az elsőfokú döntést hozó hatóságnál előterjesztett keresetlevéllel lehet kezdeményezni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a keresetlevélben a keresettel támadott döntés végrehajtásának felfüggesztés a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság tárgyalás tartása nélkül bírálja el, a keresetlevélben tárgyalás tartása kérhető.

Indokolás

A hatóság általános hatósági felügyeleti hatáskörében rendszeresen vizsgálja a Médiaszolgáltató működését annak tekintetében, hogy eleget tesz-e a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó rendelkezéseiben foglaltaknak.

Az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozatban megállapította, hogy a Médiaszolgáltató az RTL Klub elnevezésű médiaszolgáltatásán 2013. szeptember hónapban az alábbi törvénytérseket követte el.

A Médiaszolgáltató 2013. szeptember 8-án egy alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés **a)** pontjában foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében a JBE lineáris audiovizuális médiaszolgáltató köteles biztosítani, hogy valamennyi közérdekű közlemény, politikai reklám, hírműsorszám – beleértve a közlekedési híreket, a sporthíreket és az időjárás-jelentést – és politikai tájékoztató műsorszám, valamint a fogyatékos személyekről szóló, illetve esélyegyenlőségről szóló műsorszám magyar nyelvű felirattal vagy jelnyelvi tolmácsolással is elérhető legyen.

A Médiaszolgáltató továbbá 2013. szeptember 16-án, 20-án és 24-én összesen hét alkalommal megsértette az Mttv. 39. § (5) bekezdés második mondatában foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében a műorszámok szövege feliratozott változatának pontosnak kell lennie, és a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia.

Az elsőfokú hatóság az Mttv. 39. § (2) bekezdés a) pontjának sérelme miatt az Mttv. 186. § (1) bekezdésben foglalt jogkövetkezmény alkalmazása mellett felhívta a Médiaszolgáltatót, hogy a határozat közzésétől számítva haladéktalanul tegyen eleget a jogszerű magatartás követelményének, és tartózkodjék a jövőbeni jogsértésektől. Az elsőfokú hatóság az Mttv. 39. § (5) bekezdés második mondatának megsértése miatt 175.000,- Ft összegű bírság megfizetésére kötelezte a Médiaszolgáltatót.

A Médiaszolgáltató az elsőfokú határozat ellen – a fellebbezés benyújtására vonatkozó törvényes határidőn belül, a fellebbezési díj megfizetésének igazolásával – fellebbezést terjesztett elő.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében előadta, hogy álláspontja szerint nem sértette meg az Mttv. 39. § (2) bekezdés a) pontjában, valamint a 39. § (5) bekezdéseiben rögzítetteket, tekintettel arra, hogy a kifogásolt figyelmeztetések és feliratok minden esetben feltüntetésre kerültek, azok pontosak voltak és a képernyő történéseivel szinkronban álltak.

Az élő műsorok közvetítésével kapcsolatban a Médiaszolgáltató előadta, hogy azok feliratozása a sugárzással egy időben történik, tehát a feliratozásra az adás pillanatában kerül sor, ami esetenként apróbb csúszásokat eredményezhet. Az élő műsor sajátja, hogy a beszélgetések, narrációk, felkonferálások csak részben vannak leírva, legtöbb esetben ezeket a teletextet koordináló kollégák az adással egy időben rögzítik és teszik elérhetővé. Az elsőfokú határozat mellékletében kifogásolt esetekben sem állt előre rendelkezésre az összeállítás szövege, élőben kellett feliratozni, így nem tudott ugyanaz a sugárzásra kerülni, ami éppen hallható volt.

Az Mttv. 39. § (5) bekezdés második mondatában foglalt rendelkezés megsértése kapcsán előadta, hogy véleménye szerint a határozat - azon túl, hogy megállapítja, hogy például más volt olvasható a feliraton, mint ami elhangzott - nem rögzíti a tényállást, ezért érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan.

A pontossággal kapcsolatban megjegyezte továbbá, hogy az elhangzottak szöveghű feliratozása álláspontja szerint nem szolgálja a védeni kívánt csoport érdekeit. A teljes szöveghű feliratozás azt eredményezné, hogy a feliratsávok vagy nagyon gyors sebességgel váltakoznának, vagy pedig mesterséges módon, helyenként 5-6 sorossá duzzadnának fel. Ez a Médiaszolgáltató véleménye szerint nem szolgálna a nagyoathalló honfitársaink érdekeit, mivel ez zavarná a televíziózást. A szó szerinti átírás továbbá azt jelentené, hogy a spontán verbális megnyilatkozások - amelyek sok esetben mellőzik az írásbeli forma átgondolt, rendezett, nyelvtanilag szerkesztett szabályait - az élő beszéd ezen zavaró sajátosságaival kerülnének lejegyzésre, ami írásban komoly értelmi zavart is okozhat. A stilisztikai sajátosságok - ismétlések, jelzőhalmozások, hangutánzó szavak használata - mind-mind csak fölösleges, lényegtelen elemekkel bővítenék a feliratot, amelyben a lényegi információk így elvesznének. A Médiaszolgáltató tehát elkerülhetetlennek érzi, hogy a feliratok szövegét minimális szinten, ahol csak lehet alapos szakmai előkészítés után, megszerkessze.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében előadta azt is, hogy álláspontja szerint a feliratok elkészítése során az egyik lényegi szempont a követhetőség, mely magával hozza a felirat megszerkesztésének szükségességét. A szerkesztés szükségességére példaként említette az Időjárás-jelentést, amely során az érdemi információk a térképen és a grafikonokon mindenki számára leolvashatók, az időjós csupán ezeket az adatokat egészíti ki. A feliratsávon a már amúgy is látható információk feltüntetése tehát szerinte fölösleges, a kétszeres feliratozás csak zavaróan hat a nézőkre.

A feliratcsúszásokkal kapcsolatban előadta továbbá, hogy az apró csúszások csupán a jobb megértés érvényre juttatását, a lényegtelen információk kiszűrését szolgálta. A beszéd sebessége ugyanis többszöröse az olvasási sebességnek, így ez lehetetlenné teszi a szövegnek a beszéddel szoros

párhuzamban való megjelenítését. **Üzleti titok** Álláspontja szerint a cél nem a szó szerinti másolás, hanem a követhetőség, tehát ha valami rövidebben kifejezhető, beleillik a kontextusba, akkor akár teljesen át is lehet/kell fogalmazni az elhangzottakat, a lényeg az értelmes, jól követhető felirat.

A Médiaszolgáltató véleménye szerint irreleváns az elsőfokú határozat azon érvelése, miszerint az Mttv. érintett követelményeinek érvényesülését hallássérült kódolók ellenőrzik, akik számára zavaró, ha más megfogalmazású, illetve csupán hasonló szöveg olvasható a feliraton. A jogszabály a pontosságot és a látottakkal való szinkront követeli meg, ami meggyőződése szerint teljes mértékben megvalósult. A zavaró hatás a Médiaszolgáltató szerint szubjektív kategória. Véleménye szerint tehát az élő adások esetében jelentkező esetleges apróbb csúszások a megértést nem befolyásolták, a követhetőség teljes mértékben megvalósult, különös tekintettel arra, hogy a havi közel 600 óra médiaszolgáltatáson belül összesen 1-2 percet kifogásolt a hatóság. Fontosnak tartotta hangsúlyozni továbbá, hogy az elsőfokú hatóság által vizsgált valamennyi részben semmilyen lényeges szám- vagy mértékbeli eltérés nem szerepelt, minden lényegi információ pontosan és megfelelően került feliratozásra. Rá kívánt mutatni arra is, hogy a jelnyelvi tolmács alkalmazása véleménye szerint nem mindig szolgálja a hallássérültek érdekeit, mert a nagyothallók túlnyomó többségének ismeretlen a jelnyelv.

A fentiek alapján a Médiaszolgáltató az elsőfokú határozat megváltoztatását és annak megállapítását kérte, hogy törvénysértést nem követett el. Kérte továbbá, hogy amennyiben a másodfokú hatóság mégis megállapítja a jogsértést, az elsőfokú határozat megváltoztatásával mellőzze a bírság alkalmazását, tekintettel a jogsértés csekély súlyára, illetve arra a tényre, hogy a Médiaszolgáltatónak a jogsértésből semmilyen vagyoni előnye nem származott, illetve folyamatosan dolgozik a jogsértésnek vélt magatartás megszüntetésén.

A másodfokú hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 104. § (3) bekezdésének megfelelően az eljárás során az elsőfokú eljárást és határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú hatóság megállapításai helytállóak, döntése és eljárása jogszerű, a fellebbezés megalapozatlan az alábbiak miatt.

I. Az Mttv. 39. § (2) bekezdés a) pontjának sérelme

Az elsőfokú határozat mellékletének A) pontjában foglaltak szerint a Médiaszolgáltató 2014. szeptember 9-én elmulasztotta a hallássérültek számára hozzáférhetővé tenni a 23:34:45-kor kezdődött Időjárás-jelentés című műsorszámát. Ennek kapcsán a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú határozat jogszerű döntést tartalmaz, az **Mttv. 39. § (2) bekezdésének a) pontja** ugyanis egyértelműen tartalmazza, hogy „a *JBE lineáris audiovizuális médiaszolgáltató köteles biztosítani, hogy valamennyi (...) hírműsorszám – beleértve a közlekedési híreket, a sporthíreket és az időjárás-jelentést – (...) magyar nyelvű felirattal – például teletext szolgáltatáson keresztül – vagy jelnyelvi tolmácsolással is elérhető legyen*”, azonban a Médiaszolgáltató ennek nem tett eleget.

Helyesen állapította meg az elsőfokú hatóság, hogy az elhangzott és a kiírt szöveg teljesen eltért egymástól, a feliraton látható információk relevánsak voltak ugyan, de nem adták vissza a meteorológus által elmondottakat.

A feliratozási kötelezettség ugyanis nem teljesíthető azáltal, hogy az Időjárás-jelentés során megjelenített térképek, diagramok és grafikonok útján tájékoztatja a nézőket a várható időjárásról, mivel a hivatkozott rendelkezés nem a releváns információk feliratozását írja elő, hanem a pontosság és a szinkronitás követelményét. A Médiaszolgáltató a hivatkozott törvényi kötelezettségének csak abban az esetben tett volna eleget, ha az időjós által elmondottakat feliratozza, vagy ha jelnyelvi tolmácsot alkalmaz.

II. Az Mttv. 39. § (5) bekezdés második mondatában foglaltak sérelme

Az elsőfokú hatóság megállapításai szerint a Médiaszolgáltató 2013. szeptember 16-án, 20-án és 24-én összesen hét alkalommal megsértette az Mttv. azon előírását, amely szerint „a műsorszámok szövege feliratozott változatának pontosnak kell lennie, a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia”.

A Médiaszolgáltatónak az élő műsor sugárzásával kapcsolatos nehézségeket taglaló álláspontja vonatkozásában a másodfokú hatóság hivatkozik arra, az **Mttv. 39. § (2)** bekezdése a feliratozás mellett a jelnyelvi tolmácsolást is lehetővé teszi, mint a hallássérültek érdekeit szolgáló módszert. A jelnyelvi tolmácsolás tipikusan az a forma, amellyel az élő műsor teljes mértékben nyomon követhetővé válik a hallássérültek számára, így a Médiaszolgáltató akár feliratozás nélkül is eleget tehetett volna a hivatkozott törvényi kötelezettségének. Az, hogy a hallássérültek között bizonyára vannak olyanok is, akik nem értik a jelnyelvet, a jogszabályi követelmények teljesítése tekintetében irreleváns, a Médiaszolgáltatónak mindössze az Mttv. előírásait kell maradéktalanul betartania.

A Médiaszolgáltató akár a jelnyelvi tolmácsolással, akár a feliratozással teljesítheti a jogszabályi előírást, azonban ha a feliratozás mellett dönt, úgy az elhangzottakat rögzítő feliratnak az elhangzottakkal egyidejűleg, azonos időben kell megjelennie a képernyőn, tekintettel a kifejezés jelentésére, valamint arra, hogy csak így lehet teljes mértékben figyelemmel kísérni és megérteni a cselekményt. Az Mttv. vonatkozó rendelkezéseinek célja ugyanis az, hogy a hallássérült nézők az esélyegyenlőség jegyében ugyanúgy tudják élvezni, érteni a televízió műsort, mint a halló társaik. Ennek nyilvánvalóan ellentmond, ha a feliratozás egy részének a hiánya miatt lemaradnak a történetekről.

Az elsőfokú hatóság helyesen állapította meg, hogy a Médiaszolgáltatónak nem feladata „a főlegyes információk kiszűrése”, a Médiaszolgáltató ugyanis egyetlen feladata a szöveghű feliratozás. Az Mttv. a „követhetőséget” nem rögzíti, azonban ellentétben a Médiaszolgáltató ezzel kapcsolatban kifejtett véleményével, a másodfokú hatóság álláspontja szerint a műsorszám pont azáltal válik követhetővé, hogy a Médiaszolgáltató a feliraton az elhangzottak rögzíti, vagyis megfelel a törvényi követelményeknek. Az esélyegyenlőség ugyanis csak úgy valósítható meg, ha valóban az elhangzott szavak olvashatóak a feliraton, s nem pedig úgy, hogy a Médiaszolgáltató az egyes mondatokat – az általa értelmesnek gondolt rövidítéssel, vagy más szavakkal, kifejezésekkel – feliratozza. Annak megítélése ugyanis, hogy a Médiaszolgáltató egy rövidítéssel, vagy más értelmű szavak használatával teljes mértékben visszaadja-e az elhangzott mondat értelmét, szubjektív kérdés. A műsorszámok szövege feliratozott változatának pontossága és a képernyő történéseivel való szinkronitása többek között azért is fontos, mivel egyes hallássérültek a feliratot használják segítségül az elhangzottak megerősítéséhez, akiknek zavaró, ha eltérő, illetve más megfogalmazású szöveg olvasható a feliraton.

A másodfokú hatóság egyetért az elsőfokú hatóságnak a feliratcsúszásokkal kapcsolatban kifejtett azon megállapításával is, miszerint már egy 5 másodperces időtartamú csúszás is nehézséget okoz a történetek nyomon követésében, tekintettel a törvényszöveg előírására, valamint a csúszás okozta zavar néző általi érzékelésére. A 2013. szeptember 20-án sugárzott Híradó 18:42:16 és 18:42:48 közötti részében a 13 másodperc hosszúságú késés pedig egyértelműen olyan mértékű volt, ami nem tett lehetővé a műsorszám nyomon követését. Ugyancsak nem valósult meg a szinkronitás a 2013. szeptember 24-én sugárzott Fókusz c. műsorszámban, ahol két esetben is (19:34:27 és 19:34:59 között, valamint 19:36:06 és 19:36:37 között) a felirat a riport másik részén jelent meg, nem akkor, amikor elhangzott.

A fentiekben foglalt álláspontot erősíti meg a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.33.015/2013/4. számú ítéletében foglalt megállapítások is. E szerint „esetenként kell megítélni, hogy az adott műsorszámhoz tartozó felirat milyen eltérése zavaró a műsorszám megértése és követése szempontjából. Amennyiben a felirat sietése vagy késése nem befolyásolja az érthetőséget és a követhetőséget, és egyébként sem zavaró a műsorszám jellegéhez képest, úgy a szinkronban állóság megvalósul. Amennyiben azonban akadályozza vagy akár hátráltatja a megértést vagy a követhetőséget, úgy szinkronban álló feliratról nem beszélhetünk.”

A másodfokú hatóság megjegyzi, hogy a Médiaszolgáltató a kifogásolt eseteken kívül többször is sugárzott élő adásban hír- és egyéb műsorszámot, mely esetekben biztosítani tudta, hogy a felirat szinkronban álljon

az elhangzottakkal. Ha ez tehát egy adott műsorszámban technikailag megoldható, lehetősége lett volna a tárgyi esetekben is a jogszabályi előírásnak megfelelő feliratot alkalmazni.

Az **Mttv. 3 §**-ában megfogalmazott objektív felelősségre tekintettel nem releváns a Médiaszolgáltató azon védekezése sem, miszerint a havi közel 600 óra médiaszolgáltatáson belül összesen 1-2 percet kifogásolt az elsőfokú hatóság. A Médiaszolgáltatónak az Mttv. teljes mértékű betartására kell törekednie, tehát a Médiaszolgáltató műsora egészének kell megfelelnie az Mttv. követelményeinek.

A fentiek alapján a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóságnak az **Mttv. 39. § (5)** bekezdés második mondatában foglalt rendelkezés megsértésére vonatkozó döntése helytálló. Részletesen rögzítette ugyanis az elsőfokú határozat mellékletének B) pontjában, hogy mely okok vezettek a feliratok pontosságára (pl. az elhangzottakból csak néhány mondat jelent meg a képernyőn, a felirat hiányos volt), illetve szinkronítására vonatkozó követelmények sérelméhez, így a Médiaszolgáltató fellebbezése e tekintetben is megalapozatlan.

III. A kiszabott szankciókra vonatkozó megállapítások

A Médiaszolgáltató fellebbezésében kérte, hogy amennyiben a másodfokú hatóság az elsőfokú hatósággal egyezően megállapítja a jogsértés tényét, a kiszabott bírságot törölje, tekintettel elsősorban a jogsértések csekély súlyára, másodsorban pedig arra a tényre, hogy a Médiaszolgáltatónak nem származott vagyoni előnye a jogsértésekből. Ezzel kapcsolatosan a másodfokú hatóság rögzíti, hogy a Médiaszolgáltató érvei nem megalapozottak.

Az elsőfokú hatóság a bírság-szankciók kiszabása során jogszerű értékelést végzett, amikor számba vette a Médiaszolgáltató korábbi jogsértéseit, illetve azok tárgyi eljárásban megvalósult esetszámait. Helytálló megállapításokat tartalmaz az elsőfokú határozat a tekintetben is, hogy az **Mttv. 39. § (5)** bekezdése kapcsán elkövetett jogsértéseket nem értékelhette csekély súlyúnak, továbbá az ismételtség fennálltára is tekintettel kizárta az **Mttv. 186. § (1)** bekezdésben foglalt felhívás jogkövetkezmény alkalmazását.

A megállapított szankciók tekintetében a másodfokú hatóság tehát rögzíti, hogy az elsőfokú hatóság az alkalmazott szankció fajtájának és mértékének meghatározása során figyelembe vett, az **Mttv. 187. § (2)** bekezdésben foglalt mérlegelési szempontok okszerű értékelése eredményeképpen – konkrétan meghatározva a mérlegelésben szerepet játszó körülményeket és tényeket – egyaránt jogszerű következtetéseket vont le, döntését megfelelően indokolta.

A kifejtettek alapján az elsőfokú hatóság jogszerűen állapította meg, hogy a Médiaszolgáltató 2013. szeptember 8-án egy alkalommal az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés a) pontjában, valamint 2013. szeptember 16-án, 20-án és 24-én összesen hét alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésének második mondatában foglalt rendelkezéseket, a jogsértés miatt helytálló jogkövetkezményt alkalmazott, melyet az elsőfokú határozat indokolása megfelelően alátámasztott.

A fentiekre tekintettel a másodfokú hatóság az **Mttv. 165. § (1)** bekezdése, valamint a **Ket. 105. § (1)** bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a Médiaszolgáltató fellebbezésének elutasítása mellett az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az eljárás során a **Ket. 153. § (2)** bekezdése szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a **Ket. 72. § (1)** bekezdés da) alpontján, a jogorvoslat előterjesztésére vonatkozó tájékoztatás az **Mttv. 165. § (3)-(4)** bekezdéseiben, a tárgyalás tartására vonatkozó kérelemről szóló tájékoztatás pedig polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 338. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseken alapul.

Budapest, 2014. április 1.

a Médiatanács
névében

Dr. Karas Monika
elnök

Dr. Auer János
hitelesítő tag

Kapják:

- Személyes adat